

หลักกฤษฎาประโยคมัธยมศึกษาคอนต้น^๒

(ม.ศ. ๑-๒-๓)

พุทธศักราช ๒๕๐๓

กระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น

(ม.ศ. ๑-๒-๓)

พุทธศักราช ๒๕๐๓

กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่ ๓
พิมพ์ครั้งที่ ๓,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๐๕

ราคาเล่มละ ๒.๐๐ บาท

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ วก. ๔๓๖/๒๕๐๓

เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๐๓

เพื่อยกให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๐๓ ดังที่ปรากฏท้ายคำสั่งนี้ แทนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. ๒๔๙๓ ภายในเงื่อนไขเวลาต่อไปนี้

ในการศึกษา ๒๕๐๔ ให้ใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๐๓ เฉพาะชั้นบท ๑ (ม.ศ. ๑) ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕-๖ ให้ดำเนินการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. ๒๔๙๓

ในการศึกษา ๒๕๐๕ ให้ใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๐๓ เฉพาะชั้นบท ๑-๒ (ม.ศ. ๑-๒) ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ให้ดำเนินการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. ๒๔๙๓

ในการศึกษา ๒๕๐๖ ให้ใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๐๓ ทั่วประเทศ

สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สายอาชีพ ให้ใช้หลักสูตรวิชาสามัญร่วมกับหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น สายสามัญ ให้ใช้หลักสูตรสำหรับชั้นบท ๑ (ม.ศ. ๑) ในการศึกษา ๒๕๐๔ ชั้นบท ๒ (ม.ศ. ๒) ในการศึกษา ๒๕๐๕ และชั้นบท ๓ (ม.ศ. ๓) ในการศึกษา ๒๕๐๖ ส่วนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนกต่าง ๆ ที่เปิดสอนอยู่ก่อนคำสั่งนี้ คงให้ดำเนินการสอนไปตามหลักสูตรแผนกนั้น ๆ.

สั่ง ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

(ลงนาม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช ๒๕๐๓

หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นเบื้องต้นแห่งการมัธยมศึกษา ซึ่งได้อาศัยหลักสูตรระดับประถมศึกษาเป็นพื้นฐาน มีกำหนดเวลาเรียน ๓ ปีทั้งสายสามัญและสายอาชีพ

ความมุ่งหมาย

๑. เพื่อให้ได้มาซึ่งการศึกษาทั่วไปอันเหมาะสมแก่วัยและสภาพของสังคมในปัจจุบัน รวมทั้งให้ได้มีโอกาสสำรวจหาความสนใจหรือความถนัดพิเศษ และส่งเสริมไปในทางนั้น ๆ
๒. เพื่อให้ได้มาซึ่งสภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนให้มีส่วนช่วยส่งเสริมการสาธารณสุขของชนมชน
๓. เพื่อให้เป็นพลเมืองที่มีทัศนคติอันพึงปรารถนา สามารถอยู่และทำงานร่วมกับหมู่คณะได้
๔. เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้และทักษะอันเพียงพอแก่การประกอบอาชีพ หรือได้มาซึ่งพื้นฐานความรู้อันจำเป็นแก่การฝึกงานหรือการศึกษาต่อไป

เวลาเรียน

ให้มีเวลาเรียนสัปดาห์หนึ่งไม่น้อยกว่า ๕ วัน สำหรับสายสามัญเวลาเรียนสัปดาห์ละ ๓๐ ชั่วโมง ส่วนสายอาชีพให้มีเวลาเรียนสัปดาห์ละ ๓๕ ชั่วโมง ในปับหนึ่งให้มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๓๕ สัปดาห์

อัตราเวลาเรียน

หมวดวิชา	จำนวนชั่วโมงในรอบสัปดาห์	
	สายสามัญ	สายอาชีพ
ภาษาไทย	๔	๓
ภาษาอังกฤษ	๔ หรือ ๖	๔
สังคมศึกษา	๔	๒
วิทยาศาสตร์	๓	๓
คณิตศาสตร์	๕	๓
พลานามัย	๒	๑
ศิลปศึกษา	๒	๒
ศิลปปฏิบัติ	๖ หรือ ๔	—
วิชาอาชีพ	—	๑๗
รวม	๓๐	๓๕

หมายเหตุ

๑. อัตราเวลาเรียนภาษาอังกฤษและศิลปปฏิบัติขึ้น ถ้าเรียนภาษาอังกฤษ ๔ ชั่วโมง ต้องเรียนศิลปปฏิบัติ ๖ ชั่วโมง ถ้าเรียนภาษาอังกฤษ ๖ ชั่วโมง ต้องเรียนศิลปปฏิบัติ ๔ ชั่วโมง
๒. โรงเรียนที่จัดสอนสายสามัญอาจขออนุญาตลดอัตราเวลาเรียนวิชาสามัญเพื่อสอนวิชาอาชีพแทน หรือจะขอขยายอัตราเวลาเรียนเกินกว่าสัปดาห์ละ ๓๐ ชั่วโมง แต่ไม่เกินสัปดาห์ละ ๓๕ ชั่วโมง ก็อาจทำได้ ทั้งนี้โดยได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการเป็นราย ๆ ไป แต่จะต้องสอนวิชาสามัญไม่น้อยกว่าสายอาชีพ

๔

๓. โรงเรียนต้องจัดให้มีการกิจกรรมการลูกเสือ อนุศาสนาจารย์หรือกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ นอกเวลาเรียนที่กำหนดไว้ อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง

๔. โรงเรียนต้องจัดให้มีการประชุมอบรม สวดมนต์ไหว้พระตามโอกาสอันควร และเหมาะสมแก่ท้องถิ่น นอกเวลาเรียนที่กำหนดไว้ อย่างน้อยสัปดาห์ละครั้งชั่วโมง

๕. การวัดผลให้เป็นไปตามระเบียบของกรมเจ้าสังกัด

ภาษาไทย

เวลาเรียน

สายสามัญ สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง

สายอาชีพ สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

ความมุ่งหมาย

การสอนภาษาไทยมีความมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนในทางภาษา ให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติ พอเหมาะสมควรกับวัย ดังต่อไปนี้

๑. ให้สามารถใช้ภาษาไทยได้ดี ทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
๒. ให้สามารถใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการติดต่อ และเป็นเครื่องช่วยในการประกอบอาชีพ
๓. ให้ได้ความเพลิดเพลินจากการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ และรู้สึกพอใจเพราะของ ร้อยแก้วและร้อยกรอง อันเป็นพื้นฐานที่จะเรียนวรรณคดีต่อไป
๔. ให้รู้จักใช้ภาษาเป็นเครื่องช่วยในการคิดค้นหาเหตุผล และใช้ดุลพินิจของตนได้
๕. ให้มีความเจริญทางจินตนาการ มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์
๖. ให้เป็นผู้มีนิสัยใคร่รู้ใคร่เรียนอยู่เสมอ โดยใช้ภาษาไทยให้เกิดประโยชน์ในเวลาว่าง
๗. ให้เห็นความสำคัญของภาษาไทย ในฐานะที่เป็นภาษาของชาติ ให้รู้จักสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมสาขานอื่น ๆ มีศิลปะ ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น
๘. ให้ซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ และสุนทรียภาพของวรรณคดีไทย และเกิดความรู้สึกที่จะเชิดชูทะนุบำรุงภาษาไทย

รายการสอน

การใช้ภาษา

เวลาเรียน สัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง ทั้ง ๒ สาย

๑. การฟัง ผลการฟังในเนื้อหาที่เหมาะสมแก่ชั้น เช่น ฟังการบรรยายทางวิชาการ การอธิบาย ปรากฏการณ์ ใต้วาทิ บทความทางวิทยุ ฟังพระธรรมเทศนา ฟังพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ ฟังเรื่องทมิฬอันไพเราะ ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง

การฝึกทักษะในการฟังสำหรับชั้น ให้ฟังเสียงทงในมรรยาทของการฟัง และการรู้จัก
 เกียรติยศของสิ่งทีได้ฟัง ให้รู้จักฟังอย่างมีความมุ่งหมาย ฟังให้ไ้เรื่องราวทีถูกต้อง
 แน่นอน ฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ และรู้คุณค่าของสิ่งทีได้ฟัง (ส่วนการฟังพระสงฆ์เจริญ
 พระพุทธานุสณ ให้ฟังเสียงในมรรยาทของการฟัง และให้ความมุ่งหมายด้วย)

๒. การพูด ฝึกการพูดในเนื้อหาทีเหมาะสมแก่ชั้น รู้จักพูดสนทนา โตตอบกันในเรื่องที
 น่าสนใจ ปรกษาหารือกันในเรื่องต่าง ๆ ทงด้านวิชาการและธการ โดยวิจิจตตถณะกรรมกร
 รายงานข้อเท็จจริงทีได้ประสบมา หรือได้จากการค้นคว้า สัมภาษณ์บุคคลทีมีความรู้ในเรื่อง
 ต่าง ๆ ทีน่าสนใจ ฝึกการอธิบายปัญหาต่าง ๆ ทีเกี่ยวกับการเรียน หรือชีวิตประจำวัน การ
 พูดต้อนรับเชื้อเชิญหรือแนะนำให้บุคคลรู้จักกัน ฝึกการโต้วาที ปาฐกถา หรือบรรยายทางวิทยุ
 ตามโอกาสอันควร

การฝึกพูดในชั้น ให้ฟังเสียงถึงมรรยาทการแต่งกายและท่าทาง และศิลปะของการพูด
 กล่าวคือให้พูดอย่างสภาพ รู้จักใช้ถ้อยคำทีกระตือรือร้น ออกเสียง ร ล และควยกลาให้
 ถูกต้อง พูดให้ฟังเข้าใจความหมายตรงตามจุดประสงค์ รู้จักจับทีสนใจของฟัง และเลือก
 ใช้คำพูดให้ถูกต้องเหมาะสมแก่กาลเทศะและบุคคล ให้ใช้ชีวโมงภาษาไทยจักกิจกรรมทีจะให้
 นักเรียนได้ฝึกการพูดการฟังอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

๓. การอ่าน หมายรวมทงการอ่านออกเสียงและอ่านในใจ สำหรับการอ่านออกเสียงนั้น
 ควรให้อ่านทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรองประเภทต่าง ๆ ตามหนังสือแบบเรียนวรรณคดีทกาหนด
 ให้เรียนในชั้น ส่วนการอ่านในใจนั้น หมายรวมทงการอ่านหนังสือประกอบการเรียน และอ่าน
 เพื่อความเพลิดเพลินนอกเวลา

การฝึกการอ่านออกเสียง ให้ฟังเสียงถึงการอ่านให้เข้าใจความหมายทั้งร้อยกรองและ
 ร้อยแก้ว การอ่านร้อยกรองนั้น ให้รู้จักอ่านทำนองเสนาะ ถูกจังหวะและลีลาของคำประพันธ์
 ส่วนการอ่านร้อยแก้วนั้น ให้อ่านให้ถูกต้องตามหลักอักษรวิธและตามความนิยม รู้จักเว้น
 จังหวะวรรคตอน ออกเสียงสระ พยัญชนะ ให้ถูกต้องชัดเจน ให้ฟังเสียง ร ล และเสียง
 ควยกลา การฝึกอ่านในใจให้ฟังเสียงถึงการรู้จักเกียติยศให้ไ้ถูกต้อง แม่นยำและ
 รวดเร็ว และให้อ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ส่งเสริมให้มีนิสัยมทกในการเลือกหนังสืออ่าน
 เพื่อความรู้และความเพลิดเพลิน ส่งเสริมการใช้ห้องสมุดโดยกว้างขวาง

๔. การเขียน การสอนเขียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหมายถึงรวมถึงการเขียนทุกประเภท ได้แก่

เรียงความ ให้เขียนเรียงความตามหัวข้อที่กำหนดให้หรือตามความสมัครใจ

ย่อความ ให้เขียนย่อความจากข้อความยาว ๆ หรือย่อเรื่องที่ได้อ่านในหนังสือหรือคำปราศรัย ฯลฯ

จดหมาย ให้เขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายเกี่ยวกับธุรกิจ หรือหนังสือราชการ

การเขียนตามคำบอก ให้เขียนข้อความง่าย ๆ สัมพันธ์กับแบบเรียนวรรณคดี และข้อความหมายของข้อความนั้น หรือกำหนดศัพท์ให้เขียนเป็นคำๆ ใด เพื่อผลการสะกดการันต์ให้แม่นยำ

นอกจากนี้ยังมีการเขียนประเภทอื่น ๆ ที่จะต้องฝึกให้เด็กฉลาด เช่น เขียนคำตอบปัญหาในการทดสอบ เขียนบันทึกรายงานการประชุม เขียนประกาศ โฆษณา หรือคำอธิบายชี้แจงเรื่องใด ๆ เขียนขยายข้อความจากหัวข้อที่จดไว้จากการฟังคำบรรยายของครู เขียนบันทึกส่วนตัว หรือหมายเหตุรายวัน เขียนข่าวภายในหรือนอกโรงเรียนลงหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน หรือของชน เขียนคำประพันธ์ง่าย ๆ ถอดคำประพันธ์ออกเป็นร้อยแก้วที่สละสลวย เขียนบันทึกการสังเกตปรากฏการณ์ในธรรมชาติ หรือบันทึกรายงานการทดลอง รายงานเกี่ยวกับการไปศึกษานอกสถานที่ รายงานการค้นคว้าที่ใดจากหนังสือต่าง ๆ ประกอบการเรียน เขียนบัตรเชิญในโอกาสต่าง ๆ เขียนกรอกรข้อความในแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องพบในชีวิตประจำวัน เขียนข้อความสำหรับส่งโทรเลข ฯลฯ

การฝึกการเขียน ให้มีความง่ายง่ายเหมาะสมแก่ชั้นและวัย ให้พึงเล็งถึงความถูกต้องในการเขียนตามอักขรวิธี การรู้จักแบ่งวรรคตอน การเรียบเรียงประโยคให้รัดกุม ให้ความหมายที่แจ่มแจ้งไม่กำกวม การรู้จักลำดับความและสรุปความ การเขียนให้อ่านง่าย ชัดเจน เรียบร้อย รวดเร็ว ตลอดจนฝึกคิดปะในการเขียน คือรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารให้เหมาะสมแก่กาลเทศะ และบุคคล

๕. หลักภาษา การสอนหลักภาษาให้ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องสอนให้สัมพันธ์กับการใช้ภาษาโดยใกล้ชิด เมื่อสอน ฟัง พูด อ่าน เขียน หรือวรรณคดี หากมีสิ่งใดภาคพิงไปถึงหลักเกณฑ์ในการใช้ภาษาแล้ว ก็ควรแนะให้นักเรียนสังเกตลักษณะสำคัญของภาษาไทยไปด้วยในตัว ให้อ่านใช้พจนานุกรมและหนังสืออื่น ๆ ประกอบการเรียนภาษาไทย

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
ให้รู้ภาษาไทยมีลักษณะเป็นคำโดด รู้จักสังเกตแบบสร้างของประโยคแบบสร้างของวลี และแบบสร้างของคำ ไตรยางศ์ ลักษณะคำเป็น คำตาย ชนิดของคำ โดยไม่ต้องจำแนกละเอียด ลักษณะคำมูล คำประสม วลี เขียน หนังสือไทยให้ถูกต้องตามหลักอักขรวิธี การใช้เครื่องหมายวรรคตอนเท่าที่จำเป็น วิชาอ่านหนังสือไทยตามหลักอักขรวิธี และความนิยม รู้จักใช้คำราชาศัพท์ คำสุภาพตามสมควร สำหรับการแต่งคำประพันธ์ ให้รู้ลักษณะ และ ข้อ บัง คับ ของกลอนสุภาพ และกาพย์ง่าย ๆ ให้รู้จักลักษณะสัมผัส	ให้รู้จักแต่งประโยคแบบเอกรรณประโยค อเนกรรณประโยค และสังกรประโยค รู้จักเทียบลักษณะที่แตกต่างระหว่างคำที่มาจากภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต เท่าที่อ่านพบในหนังสือ หรือที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ให้รู้ถึงวิธีเพิ่มคำขึ้น ในภาษาไทยด้วย วลีแสดง (ทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์) วิสมาส วิสสนธิ เท่าที่ใช้ในภาษาไทย และวิธีประสมคำ ให้รู้จักการใช้เครื่องหมายวรรคตอนเท่าที่เป็น กวดขันวิธีเขียน และ วิชาอ่านหนังสือให้ถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น ให้เรียนรู้คำราชาศัพท์ และคำสุภาพกว้างขวางขึ้น สำหรับ	ทบทวนความรู้เรื่องเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ความรู้เกี่ยวกับอักขรวิธี ลักษณะสำคัญของภาษาไทย ขยายความรู้เรื่องศัพท์ คำและความหมายของคำ รู้จักความแตกต่างของคำพ้องเสียง คำพ้องรูป ให้รู้จักรวบรวมศัพท์หรือถ้อยคำสำนวนที่ใช้ในภาษาไทยไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น คำทลงท้ายด้วยศัพท์เดียวกัน แตะชนต้นตอคำ คำทลงท้ายต่างกัน แตะชนต้นเหมือนกัน คำที่ไม่ใช่ทั้งรูปศัพท์บาลี และ สันสกฤต แต่ความหมายผิดกัน คำกริยาหรือคำคุณศัพท์หลายพยางค์ คำที่ใช้ตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ ให้เรียนรู้เรื่องการผูกถ้อยคำเป็นคำประสม

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
นอก สัมผัสใน สัมผัสสระ สัมผัสอักษร ถ้านักเรียน สามารถแต่งคำประพันธ์เหล่านี้ได้บ้าง ก็ควรส่งเสริม	การแต่งคำประพันธ์ ให้ เรียน รุ ล กษณะ และข้อบังคับ ของกลอนและโคลงสี่สุภาพ โดยศึกษาจากแบบเรียนวรรณคดี หรือคำประพันธ์ของกวี ที่มชอเสียง ถ้านักเรียน สามารถหัดแต่งคำประพันธ์ เหล่านี้ได้บ้าง ก็ควรส่งเสริม	เป็นวลี เป็นประโยค และ เป็นจำนวนคำต่าง ๆ บททวนวลีเขียนและอ่าน หนังสือไทยให้แม่นยำสำหรับ การแต่งคำประพันธ์ ให้เรียน รุ คุรุ ล กษณะ และข้อ บังคับของกาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ แบบง่าย ๆ ถ้านักเรียน สามารถแต่งคำประพันธ์ประเภทใดได้บ้าง ก็ควรส่งเสริม ให้คียงชน

วรรณคดีไทย

เวลาเรียน

สายสามัญ สัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง

สายอาชีพ สัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง

๑. แบบเรียนวรรณคดีกำหนดให้

นักเรียนควรได้รับการแนะนำให้สนใจในรูปและลลาของวรรณคดี เช่น ควรรู้ว่า กลอน
คและไมคณนเป็นอย่างไร หนังสือเล่มไหนเรียกว่าแต่งคหรือไมคณน มีหลักเกณฑ์ที่จะวิจารณ์
อย่างไร ที่เรียกว่าวรรณคณนคอย่างไร ทั้งนี้เพียงเป็นแนวทางสำหรับให้นักเรียนรู้จักศึกษา
วรรณคดีให้ลึกซึ้งต่อไปในชั้นที่สูงขึ้น หรือเมื่อออกจากโรงเรียนไปประกอบอาชีพแล้ว

๒. หนังสืออ่านประกอบตามทกำหนดให้ ให้อ่านหนังสือที่คมระดับเสมอกันกับแบบเรียน
วรรณคดี

๓. บทอาชยาน ให้ท่องจำข้อความในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีทกำหนดให้ เพื่อ
ส่งเสริมให้ซาบซึ้งในรสไพเราะของวรรณคดี

ภาษาอังกฤษ

เวลาเรียน

สัปดาห์ละ ๔ หรือ ๖ ชั่วโมง

สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง

ความมุ่งหมาย

๑. เพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันตามควรแก่ชั้น
๒. เพื่อเพิ่มพูนพื้นฐานในการที่จะศึกษาในชั้นต่อไป
๓. เพื่อเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติซึ่งเป็นเจ้าของภาษาตามสมควร
๔. เพื่อความเจริญในทางความรู้และสติปัญญาของผู้เรียน
๕. เพื่อบรรลุลความมุ่งหมายดังกล่าว จึงให้มีความรู้และทักษะดังต่อไปนี้
 - ก. ต้องฟังเข้าใจ พูดได้โดยออกเสียงที่ถูกต้อง อ่านออกเสียงได้ และอ่านในใจได้ และเขียนได้ถูกต้องตามควรแก่ชั้น
 - ข. ให้มีความรู้ทางไวยากรณ์ที่เป็นประโยชน์ในการใช้ภาษา และรู้ลักษณะของภาษาอังกฤษ ที่เป็นมูลสารตามสมควร
 - ค. ให้มีความรู้เกี่ยวกับวรรณคดี สำหรับเป็นพื้นฐานที่จะศึกษาต่อไป
 - ง. ให้เข้าใจถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ในฐานะที่เป็นภาษาสำหรับติดต่อระหว่างชาติ

รายการสอน

การฟังและการพูด

๑. ฝึกให้สามารถฟังเรื่องราวหรือข้อความที่เจ้าของภาษาพูด และสามารถพูดตอบได้ตามสมควรแก่ชั้น
๒. ฝึกให้สามารถนำศัพท์และกระส่วนจากหนังสือเรียนมาใช้ในการพูดได้ชัดเจนกว่าเดิม
๓. ฝึกให้สามารถเล่าเรื่อง ถาม และโต้ตอบ เกี่ยวกับเรื่องรอบๆตัว และเรื่องในหนังสืออ่านโดยพูดและออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน
๔. ฝึกให้รู้จักใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เช่น ขอโทษ ขอโทษ ขอโทษ และอื่น ๆ

๕. ให้นำศัพท์และกระส่วนแบบง่าย ๆ ที่นักเรียนอาจมีโอกาสดำเนินการจากการอ่าน การฟัง วิชิต การทบทวน การทบทวน การทบทวน มาฝึกบ่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนจะได้เห็นความสัมพันธ์ของภาษาที่เรียน กับสิ่งแวดล้อมและเข้าใจประโยชน์ของภาษานั้น

การอ่าน

๑. ฝึกให้สามารถอ่านหนังสือที่กำหนดให้เข้าใจและออกเสียงได้ถูกต้องตามสมควร
๒. ฝึกให้อ่านหนังสือที่อยู่ในระดับความยากง่ายเท่าหนังสือเรียนให้เข้าใจได้ด้วยตนเอง
๓. ฝึกให้อ่านและเข้าใจรายละเอียดของ บัญชีประกาศที่เห็นอยู่บ่อย ๆ และฉลากยา
๔. ให้อ่านบทประพันธ์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายของบทประพันธ์นั้น และส่งเสริมให้ท่องจำบางตอน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนวรรณคดีในชั้นต่อไป
๕. ชี้แจงให้เข้าใจลักษณะของคำในภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยในการอ่านให้สะดวกและชัดเจน เช่น ชี้ให้เห็น Prefix และ Suffix ที่พบอยู่บ่อย ๆ ในหนังสือเรียน ฯลฯ และชี้แจงให้เข้าใจลักษณะของประโยคด้วย

๖. จัดชั่วโมงให้เขาอ่านหนังสือภาษาอังกฤษในห้องสมุด โดยมีครูแนะนำและควบคุมการเขียน

๑. ฝึกหัดคัดลายมือโดยกำหนดข้อความสระอาท ความเป็นระเบียบและความชัดเจนของตัวอักษร และเขียนคำได้ถูกต้อง
๒. ฝึกให้รู้จักใช้เครื่องหมายวรรคตอน ดังต่อไปนี้ capital letter, full-stop, inverted comma, question mark, comma และ exclamation mark และเครื่องหมายคำพูดเท่าที่จำเป็น
๓. ฝึกให้สามารถเขียนตามคำบอกซึ่งมีความยากง่ายเสมอหนังสือเรียน
๔. ฝึกให้รู้จักตั้งคำถาม ตอบคำถาม และแต่งประโยคง่าย ๆ ได้
๕. ฝึกให้รู้จักเขียนเรื่องสั้น ๆ โดยใช้ศัพท์และกระส่วนที่เรียนมาแล้ว
๖. ให้นำศัพท์และกระส่วนที่นักเรียนอาจมีโอกาสดำเนินการในการอ่าน การฟัง มาฝึกเขียนใหม่เพื่อความชำนาญยิ่งขึ้น
๗. ฝึกให้หัดเขียนจดหมายถึงชาวต่างประเทศ เล่าถึงสิ่งที่น่าสนใจได้ และรู้จักเขียนแบบฟอร์มการเขียนจดหมายธุรกิจง่าย ๆ เช่น นิตยพบ บอกเลิกนัด ขอโทษที่ไม่ได้มาตามนัด และจดหมายสั่งการงานอย่างง่าย ๆ ได้

๘. ผู้ให้รู้จักถอดความหมายในภาษาไทยให้เป็นภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

ไวยากรณ์

ไวยากรณ์ในชั้นนี้ไม่นับเป็นวิชาหนึ่งต่างหากจากทักษะทั้งสี่ นับเป็นวิชาที่เกี่ยวพันกับทักษะโดยใกล้ชิด มีความสัมพันธ์กับทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนเท่า ๆ กัน จะแยกจากกันไม่ได้ ไวยากรณ์ในชั้นนี้เป็นไวยากรณ์สำหรับใช้ในภาษาจะต้องค่อย ๆ ชวนกันไปกับศัพท์และกระบวนที่เรียนในชั้น ควรให้เข้าใจแบบสร้างในหนังสือเรียนให้มากที่สุดที่จะทำได้และให้ผู้ฝึกแบบสร้างที่เป็นมูลสาร ตั้งลำดับมาให้เป็นสังเขป เพื่อใช้ในการพูดและเขียนได้อย่างถูกต้อง

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
Singular and plural nouns. Articles in relation to singular, mass, and pluralized nouns; and in relation to initial consonants and vowels. Accord of subjects and verbs. There is, there are, there was, there were. “This, that, these, those” in relation to their antecedents. Personal pronouns in relation to their antecedents including. “My, his, her, its, our, your, their” in relation to their antecedents. Tenses—present continuous, present, past, and future. Sentences containing “if”, (present tense and request)	Articles in relation to mass and plural nouns. pronouns “mine, his, hers, ours, yours, theirs” in relation to their antecedents. Tenses—present continuous, present, past, past continuous, future.	Articles in relations to mass, plural and proper nouns. Tenses—present, past, present perfect. Tenses in sentences containing conjunctives of time.

୩.୩. ୧	୩.୩. ୨	୩.୩. ୩
Comparison of adjectives and adverbs. Formulating simple questions and negations. “Who, whose, when, where, why, how” as interrogatives. Direct and indirect requests (positive). Prepositions that are frequently used. Conjunctives “Who, which, that” in relation to their antecedents. Verbs with their completions: object, two objects, word order of objects, infinitive completion, participle completion. Verbs in the passive voice. (those occurring frequently in the textbooks) “every, many, nothing” “each” as determinative.	Tenses in sentences containing “When, until, before, after, while” Tenses in sentences containing “if” (present and future). Tenses in sentences containing expressions of time frequently used. Word order in statements (positive and negative) questions (positive), requests (positive and negative) address and greetings. Direct and indirect statements (positive and negative) in all the tenses already drilled. Prepositions that are frequently used. (one word or groups of words) “Who, which, what, when, where, why, how, how much, how many” as conjunctives and interrogatives. Active and passive voice in verbs like “please, surprise, frighten.” Positions of adverbs frequently used like “very,	Tenses in sentences containing expressions of time frequently used. Tenses in sentences containing “since” as preposition and as conjunctives of time. Tenses in sentences containing “if” in all non-suppositional forms. Word order in statements, question, requests, address, greetings, and exclamations. (positive and negative in all sentences types). Direct and indirect questions. Answering negative questions and tag questions. “Who, which, what, where, how” as conjunctives followed by infinitives. Active and passive voice in verbs like “interest, disappoint.” Quantitative words “very, many, much, more, most,

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
Parts of speech or classification of words. Sub-classification of parts of speech: (a) Nouns-proper, pluralized, mass, and abstract nouns. (b) Adjectives-qualitative, numerical, and quantitative adjectives. (c) Adverbs-manner, place, time, interrogative and quantitative. Functions of nouns-subject and object.	much, only, always, nearly" Function of parts of speech: Nouns -- subject, object, and completion. Prepositions. Conjunctions and conjunctives. Adverbs. Change of form of relative pronouns "who, whom, whose" Direct and Indirect Speech, the tenses & syntax involved. Phrases, clauses, sentences. Finite verbs and other forms viz: infinitives, participle (active and passive).	almost, a little, a few, enough" "Some, any" as determinatives. Adverbs frequently used like "never, often, always, only, usually, nearly" Functions of the different forms or verbs. Simple, compound and complex sentences.

หมายเหตุ การจำแนกชนิดของคำนั้นให้ถือตามพจนานุกรมที่เรียบเรียงสำหรับนักเรียนต่างประเทศและใช้กันแพร่หลาย

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
วัฒนธรรม ให้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับความเป็นอยู่และประเพณีบางอย่างของชนชาติเจ้าของภาษา เพื่อความเข้าใจอันดีต่อกัน	วัฒนธรรม ให้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของชนชาติเจ้าของภาษา เช่น การแต่งกาย การรับประทานอาหาร การจับที่อยู่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว การใช้เวลาว่าง	วัฒนธรรม ให้มีความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาติเจ้าของภาษาให้กว้างขวางขึ้น เช่น การคบหาสมาคม ความนิยม ศาสนา วันสำคัญ

สังคมศึกษา

เวลาเรียน

สายสามัญ สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง

สายอาชีพ สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง

ความมุ่งหมาย

๑. ให้มีความรู้ความเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่าง มนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และทางสังคม
๒. ให้มีความรู้ความเข้าใจในความเปลี่ยนแปลงในอดีต ทางสังคม ทางวัฒนธรรม และสภาพปัจจุบันทางการเมือง ซึ่งชนแต่ละชาติได้สร้างสัมพันธ์กันมาตามประวัติศาสตร์ของชนชาตินั้น ๆ
๓. ให้เข้าใจซาบซึ้งในคุณค่าทางศีลธรรมและวัฒนธรรม และปฏิบัติตามด้วยความจริงใจ
๔. ให้มีความรู้ความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับการผลิต การบริโภค และการส่งวนทรัพยากรของสังคม
๕. ให้รู้จักเคารพสิทธิและความคิดเห็นของผู้อื่น โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนาฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของบุคคล ตลอดจนสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบซึ่งพลเมืองแต่ละคนพึงมีต่อประเทศชาติของตนและสังคมประชาธิปไตย
๖. ให้รู้จักมูลเหตุ เข้าใจหลักการและระเบียบวิธีในการแก้ปัญหา และรู้จักประเมินผล

รายการสอน

๑. หน้าที่พลเมือง
๒. ศีลธรรม
๓. ภูมิศาสตร์
๔. ประวัติศาสตร์

หน้าทพลเมืองและศีลธรรม

เวลาเรียนสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง ทั้ง ๒ สัปดาห์

หน้าทพลเมือง

หัวข้อที่จะต้องสอนและอบรมตลอด ๓ ปี

สมบัติของผุ้คและมรรยาทในสังคม

การบำเพ็ญตนให้เป็นพลเมืองดี

การครองตนในวัยรุ่น

การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

หน้าที่ของพลเมืองที่ดี

ครอบครัว

ศาสนา

ชุมชน

ประเทศไทย และพระมหากษัตริย์

ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

การปกครองระบอบรัฐธิวรมนญ

รัฐสภา รัฐบาล ศาล

การเลือกตั้ง

ความมั่นคงของประเทศ

ภัยทางสังคม ทางเศรษฐกิจ และทางการเมือง

องค์การสหประชาชาติ และองค์การชำนัญพิเศษต่างๆ

องค์การสนธิสัญญาความร่วมมือกันอาเซียน

ความมั่งคั่ง การออมทรัพย์ ธนาคารออมสิน

การสหกรณ์และการอุตสาหกรรมในครอบครัว

รายได้ รายจ่ายของครอบครัว ของท้องถิ่น และของประเทศ

กฎหมายทพอบานแม่บ้านควรรู้
การศึกษา แผนการศึกษาแห่งชาติ
อาชีพต่าง ๆ และการส่งเสริมอาชีพ
ศีลธรรม

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
ภาคพระพุทธศาสนา ประวัติพุทธสาวก ๑. พระอานนท์ ๒. พระนางมหาปชาบดี- โคตมี หน้าที่ของพุทธศาสนิกชน วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา ภาคธรรม โอวาทพระพุทธเจ้า ๓ การละ ๖ ทิฐ ๖ พุทธศาสนสุภาษิต ตามที่กำหนดให้	ภาคพระพุทธศาสนา ประวัติพุทธสาวก ๑. พระมหากัสสป ๒. อนาถปิณฑิกคฤหบดี หน้าที่ของพุทธศาสนิกชน วันเข้าพรรษา วันออก พรรษา วันธรรมสวนะ ภาคธรรม ธรรมทำให้งาม ธรรมคุ้ม- ครองโลก ทัฎฐธัมมิกัตถประ- โยชน์ อายมฺข ๔ สัปปริส- ธรรม พุทธศาสนสุภาษิต ตามที่กำหนดให้	ภาคพระพุทธศาสนา ประวัติพุทธสาวก ๑. พระอัครสาวก ๒. นางวิสาขามหาอุบาสิกา หน้าที่ของพุทธศาสนิกชน การทอดกฐิน การบรรพชา การอุปสมบท ภาคธรรม ธรรมมีอุปการะมาก กุศลมูล อกุศลมูล อิทธิบาท ๘ ของ คฤหัสถ์ ฃรราวาสธรรม สังคหวัตถุ พุทธศาสนสุภาษิต ตามที่กำหนดให้

ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์สายสามัญ

เวลาเรียนสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

ก. ภูมิศาสตร์

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
ภูมิศาสตร์กายภาพ ๑. ระบบสุริยะ ก. ทาวฤกษ์และดาวเคราะห์ ข. โลก ลัทธิฐาน การโคจรของโลก ค. อิทธิพลของทวง-อาทิตย์ และ ทวง-จันทร์ตมต่อโลก ๒. ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ก. อิทธิพลของภูมิอากาศ ข. ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศไทย ๑. ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ	ภูมิศาสตร์กายภาพ ลม เหตุเกิด ก. ลมบก ลมทะเล ข. ลมสินค้า ลมต้านสินค้า ค. ลมมรสุม ลมไต้ฝุ่น ง. ลมประจำถิ่นที่สำคัญ ภูมิศาสตร์ภูมิภาค บริเวณมรสุมของเอเชีย ๑. ลักษณะทั่วไปของประเทศในบริเวณมรสุม ๒. ลุ่มแม่น้ำที่สำคัญ ๓. ภูเขา ๔. พืชและสัตว์ ๕. อาชีพและความเป็นอยู่ของมนุษย์ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศไทยที่สำคัญ ในทวีปเอเชีย อินเดีย ลังกา ปากีสถาน ประเทศในเอเชีย	ภูมิศาสตร์กายภาพ ๑. เปลือกโลก ก. ประเทหิน ข. ลักษณะภูมิประเทศ และความสัมพันธ์กับมนุษย์ ๒. กระแสน้ำในมหาสมุทร ภูมิศาสตร์ภูมิภาคของประเทศที่สำคัญ ทวีปอเมริกาเหนือ คานาดา สหรัฐอเมริกา ทวีปยุโรป สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส เยอรมัน โซเวียต-รัสเซีย อิตาลี ตามห้วงซัดตอไปน ทำเลทอง ประชากร ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ของสเตรเลียมและนิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส เยอรมัน โซเวียต-รัสเซีย ตามห้วงซัดตอไปน

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
๒. แหล่งและการผลิต ๓. การขนส่ง ๔. ตลาด สินค้าเข้า และสินค้าออก ๕. การส่งวนทรัพยากร ธรรมชาติ ให้เห็น ปัญหาและการปรับปรุง ๖. การคมนาคมในประเทศไทย ให้มีการอ่าน และ การเขียนแผนที่ประกอบ	อาศัย เงิน ญ่ตาม หักข้อต่อไป ๑. ทรัพยากรที่สำคัญ และ แหล่งผลิต ๒. อาชีพ ๓. ตลาด สินค้าเข้า และ สินค้าออก ๔. การคมนาคม ๕. ความสัมพันธ์กับประเทศ ไทย ให้มีการอ่าน และการ เขียนแผนที่ประกอบ	๑. ทรัพยากรที่สำคัญ และ แหล่งผลิต ๒. อาชีพ ๓. ตลาด สินค้าเข้า และ สินค้าออก ๔. การคมนาคม ๕. ความสัมพันธ์กับประเทศ ไทย ให้มีการอ่านและเขียนแผนที่ ประกอบ

๖. ประวัติศาสตร์

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
ประวัติศาสตร์ไทย ๑. อาณาจักรน่านเจ้า การ อพยพ การตั้งภูมิลำเนา ๒. การตั้งกรุงสุโขทัย การปกครอง และ วัฒนธรรมสมัยกรุง สุโขทัย	ประวัติศาสตร์ไทย ๑. ความเจริญของไทยสมัย กรุงศรีอยุธยา ทางนิติ- ศาสตร์ ศิลปะ วรรณคดี และศาสนา ๒. เหตุการณ์สำคัญสมัย พระนเรศวรมหาราช และพระนารายณ์มหาราช	ประวัติศาสตร์ไทย ๑. เหตุการณ์สำคัญสมัย กรุงธนบุรี กรุงรัตนโกสินทร์จนถึงการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒. ความเจริญในด้านต่าง ๆ และความสัมพันธ์กับต่างประเทศ

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
๓. การตั้งกรุงศรีอยุธยา ๔. การปกครองและวัฒนธรรมสมัยกรุงศรีอยุธยา ประวัติศาสตร์ต่างประเทศ ประวัติศาสตร์สังเขปของชาติใกล้เคียงที่มีความสัมพันธ์กับไทย คือ มอญ พม่า ญวน เขมร ลาว และมลายา	๓. เหตุการณ์ตอนปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา ประวัติศาสตร์ต่างประเทศ ประวัติศาสตร์สังเขปของประเทศจีน ญี่ปุ่น และอินเดีย เริ่มตั้งแต่การติดต่อกับชาวยุโรปราวต้นพุทธศตวรรษที่ ๒๑ จนถึงปัจจุบัน	ประวัติศาสตร์ต่างประเทศ ๑. สงครามโลกครั้งที่ ๑ ๒. เหตุการณ์หลังสงครามโลกครั้งที่ ๑

ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์สายอาชีพ

เวลาเรียนสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง

ก. ภูมิศาสตร์

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศไทย ๑. ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ๒. แหล่งและการผลิต ๓. การขนส่ง ๔. ตลาด สินค้าเข้าและสินค้าออก	ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศไทยที่สำคัญในทวีปเอเชีย อินเดีย ลังกา ปากีสถาน ประเทศในเอเชียอาคเนย์ จีน ญี่ปุ่น ตามหัวข้อต่อไปนี้ ๑. ทรัพยากรที่สำคัญและแหล่งผลิต	ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศไทย ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส ไชเวียต ลูเซีย ตามหัวข้อต่อไปนี้ ๑. ทรัพยากรที่สำคัญและแหล่งผลิต

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
๕. การสงวนทรัพยากร- ธรรมชาติ ให้เห็น ปัญหาและการปรับปรุง ๖. การคมนาคมในประ- เทศไทย ให้มีการอ่านและการเขียน แผนที่ประกอบ	๒. อาชีพ ๓. ตลาด สินค้าเข้า และ สินค้าออก ๔. การคมนาคม ๕. ความสัมพันธ์กับประ- เทศไทย ให้มีการอ่านและการเขียน แผนที่ประกอบ จ. ประวัติศาสตร์	๒. อาชีพ ๓. ตลาด สินค้าเข้าและ สินค้าออก ๔. การคมนาคม ๕. ความสัมพันธ์กับประเทศ ไทย ให้มีการอ่านและการเขียน แผนที่ประกอบ

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
ประวัติศาสตร์ไทย ๑. การตั้งกรุงศรีอยุธยา ๒. การปกครอง และ วัฒนธรรมสมัยกรุง ศรีอยุธยา ประวัติศาสตร์ต่างประเทศ ประวัติศาสตร์สังเขปของ ชาติใกล้เคียงที่มีความสัมพันธ์ กับไทย คือ มอญ พม่า ญวน เขมร ลาว และมลายา	ประวัติศาสตร์ไทย ๑. เหตุการณ์สำคัญสมัย พระนเรศวรมหาราช และ พระนารายณ์ มหาราช ๒. เหตุการณ์ตอนปลาย สมัยกรุงศรีอยุธยา ประวัติศาสตร์ต่างประเทศ ประวัติศาสตร์สังเขปของ ประเทศจีน ญี่ปุ่น และ อินเดีย เริ่มตั้งแต่การติดต่อ กับชาวยุโรป รวบรวมพุทธ- ศัตวรรษที่ ๒๑ จนถึงปัจจุบัน	ประวัติศาสตร์ไทย เหตุการณ์สำคัญสมัยกรุง ธนบุรี กรุงรัตนโกสินทร์ จนถึงการเปลี่ยนแปลงการ ปกครอง ประวัติศาสตร์ต่างประเทศ ๑. สงครามโลกครั้งที่ ๑ ๒. เหตุการณ์หลังสงคราม โลกครั้งที่ ๑

วิทยาศาสตร์

เวลาเรียนสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง ทั้ง ๒ สาย

ความมุ่งหมาย

๑. เพื่อสร้างเสริมทัศนคติทางวิทยาศาสตร์
๒. สามารถเข้าใจและอธิบายปรากฏการณ์ธรรมชาติ ตามกฎเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ได้
๓. ให้เข้าใจระเบียบวิธีวิทยาศาสตร์ ให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้ และรู้จักนำไปใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ
๔. ให้สามารถนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปช่วยสร้างเสริมสุขภาพ สวัสดิภาพ ความเป็นอยู่ของตนเองและสังคม
๕. ให้รู้จักใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือ อุปกรณ์ และผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์
๖. ให้รู้จักสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
๗. ให้สนใจและเห็นคุณค่าของผลงานวิทยาศาสตร์ในทางสันติ

รายการสอน

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
เปลือกโลก อายุของโลก ส่วนประกอบของโลก การเปลี่ยนแปลงของเปลือกโลก ดิน หิน แร่ ส่วนผสมของดิน และการเปลี่ยนแปลงของผิวดิน น้ำ น้ำเป็นสิ่งที่ชีวิตต้องการ น้ำธรรมชาติ ระบายน้ำได้ ดิน นาคมน น้ำใช้ การ	แหล่งผลิตอาหารทางธรรมชาติ อาหารจากพืช ส่วนต่าง ๆ ของพืช การสะสมอาหารของพืช บัณฑิตพืช ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างพืชกับพืช ความสัมพันธ์ระหว่างพืชกับสัตว์	การผสมพันธุ์และการแพร่พันธุ์ การสืบพันธุ์ และการแพร่พันธุ์ การบำรุงพันธุ์ของพืชและสัตว์ กาลอากาศ การเปลี่ยนแปลง การวัดกาลอากาศ อย่างง่าย สภาพกาลอากาศอันเหมาะสมร่างกายต้องการ

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
ประปา สมบัติของคลองอรน ประโยชน์ของน้ำ ธรรมชาติของอากาศ สมบัติ ส่วนผลของอากาศ ออก- ซิเจน ในโตรเจน ประโยชน์ ของอากาศ ดวงอาทิตย์เป็นบ่อเกิด แห่งพลังงาน ชนิดของ พลังงานการแปลงรูปของ พลังงานจากดวงอาทิตย์ สิ่งมีชีวิต ลักษณะของสิ่ง มีชีวิต การจัดทำพวก พืชและสัตว์ ไฟฟ้าในบรรยากาศ ชนิด ของประจุไฟฟ้า คิวน์ และนวน ปรากฏการณ์ ไฟฟ้าธรรมชาติ แรงแม่เหล็ก สมบัติของ แรงแม่เหล็ก แม่เหล็ก ธรรมชาติ แม่เหล็ก ประติฐ์ สนามแม่เหล็ก โลก ประโยชน์ นาฬิกและมวลสาร การ ทดลองของอาร์คิมิดีส	ความสัมพันธ์ระหว่างสัตว์กับ สัตว์ แหล่งแร่ของไทย หิน หิน ทราย สลิ่งแร่ น้ำมันแร่ และรัตนชาติที่ค้นพบใน ประเทศไทย ไฟและเชื้อเพลิง สันดาป สารทไฟ การขบองไค- ออกไซด์ อันตรูปของ คาร์บอน ความร้อนในชีวิตประจำวัน การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ การขยายตัว สถานะของ สสาร การส่งผ่านความ ร้อน ประโยชน์ของความ ร้อน ธรรมชาติของน้ำ สมบัติ ทั่วไป วัฏจักรของน้ำ น้ำอ่อนและน้ำกระด้าง ไฮโดรเจน บรรยากาศ ชั้นของบรรยากาศ ความกดดัน สุญญา- ากาศ ปรากฏการณ์ใน บรรยากาศ	เครื่องกล เครื่องกลสามัญ โมเมนต์งาน กำลัง การได้ เปรียบเชิงกล ประสิทธิภาพ ของเครื่องกล สารเคมี สารเคมีสามัญและ สูตรเคมีที่เกี่ยวข้อง ประ- โยชน์และโทษ ธาตุ สาร ประกอบ ของผสม การ เปลี่ยนแปลงของสาร เสียงกับการได้ยิน การสั่น- สะเทือน ความถี่ รัศมี และคุณภาพของเสียง หู และการได้ยิน ไฟฟ้าในบ้าน กระแสตรง กระแสสลับ หลักของไค- นาโมและเครื่องยนต์ไฟฟ้า อย่างง่าย อุปกรณ์ไฟฟ้า ในบ้าน โทษและการป้องกัน กัน การแก้ไขเหตุปัจจุบัน จากไฟฟ้า ทัศนอุปกรณ์อย่างง่าย กล้องปริทรรศน์ กล้องสลับ ลายเลนส์และแว่นขยาย

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
ความหนาแน่น ความ ถ่วงจำเพาะ จุดศูนย์กลาง ของความถ่วง การสวณทรัพยากรธรรม- ชาติ สมดุลธรรมชาติ การ สงวนรักษาทรัพยากรที่ เปลี่ยนแปลง ทรัพยากรที่ หมุนเวียน ประวัติวิทยาศาสตร์ ความ เป็นมาของวิทยาศาสตร์โดย สังเขป นักวิทยาศาสตร์ ที่สำคัญและผลงาน	แสงช่วยในการเห็น ธรรม- ชาติของแสง กำลังส่อง สว่าง การเห็นภาพ รุ้ง การให้แสงสว่างในบ้าน ทางช้างเผือก ดาวฤกษ์ ดาวเคราะห์ ระบบสุริยะ กาแล็กซี ธรรมชาติของไฟฟ้า แหล่ง กำเนิด ผลของไฟฟ้า กระแส กฎเบื้องต้นของ ไฟฟ้ากระแส	การใช้กล้องชนิดต่าง ๆ นัยน์ตา และกล้องถ่ายรูป การคมนาคมและการขนส่ง หลักโดยสังเขปของไฟฟ้า โทรเลข โทรศัพท์ วิทยุ ยานพาหนะที่ใช้กลไกชนิด ต่าง ๆ วิทยาศาสตร์ช่วยให้ โลก เจริญขึ้น ระเบียบวิธีของ วิทยาศาสตร์ การค้นพบ ทางวิทยาศาสตร์ในปัจจุบัน อุตสาหกรรมที่สำคัญใน ท้องถิ่น

หมายเหตุ ในการสอนให้มีการทดลอง การประกอบเครื่องมือง่าย ๆ และการคำนวณตาม
สมควร.

คณิตศาสตร์

เวลาเรียน

สายสามัญ สัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง

สายอาชีพ สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

ความมุ่งหมาย

๑. เพื่อให้รู้จักคุณค่าของคณิตศาสตร์ และสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ชีวิตประจำวันได้
๒. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการของคณิตศาสตร์กว้างขวางขึ้นกว่าพหุความรู้เดิม
๓. เพื่อฝึกฝนให้มีความสามารถ การสังเกต ความคิดตามลำดับเหตุผล ความมั่นใจ ตลอดจนการแสดงความรู้สึคนอกคนออกมาเป็นระเบียบ ง่าย สั้น และชัดเจน มีความกระตือรือร้น ความละเอียดถี่ถ้วน ความแม่นยำ และรวดเร็ว
๔. เพื่อให้เคยชินต่อการแก้ปัญหา และเป็นแนวทางอันจะก่อให้เกิดความรู้เริ่มและสร้างสรรค์
๕. เพื่อเป็นพื้นฐานของการศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ชั้นสูง และวิชาที่ต้องใช้คณิตศาสตร์
๖. เพื่อปลูกฝังทัศนคติและนิสัยในการศึกษาคำนวณ

รายการสอน

เลขคณิต—พีชคณิต

เวลาเรียนสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมงทั้ง ๒ สาย

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
เศษส่วน เศษเกิน จำนวน- คละ เศษซ้อน	เศษส่วนและทศนิยมอย่างยาก ตัวประกอบและการแยก	การคำนวณโดยประมาณ คูณร่วมน้อย หหารร่วมมาก
ทศนิยมมีรู้อยและไม่มีรู้อย	ทฤษฎีหาเศษ การใช้ตัว	ตัววัดพีชคณิต
สัญญลักษณและการแทนค่า	ประกอบ	โจทย์เกี่ยวกับ ระยะทาง เวลา

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
รูปทรง พนทของสามเหลี่ยม และสี่เหลี่ยมต่าง ๆ รูปที่เป็นเอกลักษณ์และคล้าย คลึง อัตราส่วน ความหมายของ อัตราส่วน สมคัสนาม ลักษณะ แบ่งส่วน เกณฑ์ส่วน ตัวแปรและตัวคงค่า สมการเส้นเคียว โจทย์สมการ เส้นเคียว ส่วนร้อย กำไร ขาดทุน คอกเบยเชิงเคียว กราฟสถิติ หลักการเขียนกราฟเส้นตรง	สมการเส้นเคียว หลายเส้น การแก้สมการด้วยกราฟ เส้นตรง ความลาด กำไร ขาดทุน อย่างยาก คอกเบย หุ้นส่วน ภาษีเงินได้ นายหน้า ประกันภัย การเช่าซื้อ อัตราดอกเบี้ยทศของด้วยวิธี เลขคณิต พหุคูณและ เรขาคณิต พนทรูปเหลี่ยมต่าง ๆ พนทวงกลม วงแหวน ปริมาตร ของ รูป ทรงสี่เหลี่ยม และทรงกระบอก หารากกำลังสามด้วย วิธี- ใช้ตัวประกอบ วิถีเลข คณิตและวิธีพหุคูณ	และแรงงาน ร้อยละ สมการอย่างยาก และการหา รากของสมการกำลังที่สอง กราฟพาราโบลา การแก้สมการด้วยกราฟ การพิจารณาค่า และเครื่องหมาย ของพจน์ด้วยวิธีกราฟ การหาระยะทางและความสูง โดยใช้อัตราส่วนตรีโกณมิติ พนท ปริมาตร รูปปริซึม ปริมาตร ทรงเหลี่ยม กรวย กลม ทรงกลม

เรขาคณิต เฉพาะสามมัญญ์

เวลาเรียนสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
ประวัติย่อและประโยชน์ ของวิชาเรขาคณิต หลักทั่วไปเบื้องต้น นิยาม ต่าง ๆ สิ่งทเห็นจริงแล้ว (Axiom) และหลักทยอมรับ โดยไม่ต้องพิสูจน์(Postulates) ทฤษฎีบทว่าด้วยเส้นตรง ตั้งแต่สองเส้นขึ้นไป นิยามรูปสามเหลี่ยม และ เส้นมัธยฐาน ทฤษฎีบทว่าด้วยรูปสาม- เหลี่ยม สอง รูป เท่า กัน ทุก ประการ บทสร้างเกี่ยวกับเส้นตรง มุม และรูปสามเหลี่ยม การ แบ่งครึ่งเส้นตรง แบ่งครึ่ง มุม ฯลฯ การสร้าง สามเหลี่ยมต่าง ๆ นิยามของเส้นขนาน ทฤษฎี- บทว่าด้วย มุมที่เกิดจากเส้น ตัดเส้นขนาน	นิยามของรูปสี่เหลี่ยมต่าง ๆ ทฤษฎีบทว่าด้วย รูปสี่เหลี่ยม ด้านขนานรวมทงรูปสี่เหลี่ยม ซึ่งมีด้านขนานกันทุกชนิด ทฤษฎีบทว่าด้วยเส้นขนาน หลายเส้น และส่วนตัดของ เส้นตัดเส้นขนาน บทสร้างรูปสี่เหลี่ยมต่าง ๆ ทฤษฎีบทว่า ด้วยพินทุรูป สาม เหลี่ยม และ สี่ เหลี่ยม ทฤษฎีบทของ Pythagoras บทสร้างรูปสามเหลี่ยมและ สี่เหลี่ยมใหม่พินทุเท่ากัน โลกัศของจุดในลักษณะต่าง ๆ และการหาโลกัศของจุด บทสร้างรูปสามเหลี่ยมเมื่อ กำหนดส่วนต่าง ๆ ให้	วงกลม นิยามส่วนต่าง ๆ ของวงกลม และลักษณะทวง- กลมสองวงสัมผัสกัน ทฤษฎีบทเกี่ยวกับวงกลมวง เดียว ว่าด้วยคอร์ด อาร์ค เส้นสัมผัสวงและมุมในวงกลม ทฤษฎีบทว่าด้วยวงกลมสอง วงเท่ากัน สัมผัสกัน บทสร้างเกี่ยวกับวงกลมลาก เส้นสัมผัสวงกลม ส่วนของ วงกลมบรรจุมุมเท่ากันมุมที่ กำหนดให้ ความสัมพันธ์ระหว่างรูปสาม เหลี่ยมและวงกลม ล้อมรอบ แนบใน แนบนอก ความสัมพันธ์ระหว่าง รูป สี่เหลี่ยมและวงกลม การสร้าง วงกลมล้อมรอบสี่เหลี่ยมความ สัมพันธ์ระหว่างรูปหลายเหลี่ยม ด้านเท่า มุมเท่า และวงกลม แนบใน ล้อมรอบ

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
การสร้างเส้นขนาน การแบ่งเส้นตรง ออกเป็น ส่วน ๆ เท่า ๆ กัน ทฤษฎีบทว่าทวิภาค และ มุมในรูปสามเหลี่ยมเดียวกัน ทฤษฎีบทว่าทวิภาค รูป สาม- เหลี่ยมสองรูป		

พละนามัย

เวลาเรียน

สายสามัญ สัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง

สายอาชีพ สัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง

ความมุ่งหมาย

๑. ส่งเสริมการเรียนพละนามัย และเพิ่มพูนทักษะในกิจกรรมพละนามัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
๒. ส่งเสริมพัฒนาการทางกาย ทางจิต อารมณ์ และสังคม
๓. ให้อารมณ์ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพของตน
๔. ให้อารมณ์ประมาณในความสามารถของตน และเพาะนิสัยให้อารมณ์เล่นและพักผ่อน
๕. ส่งเสริมความมั่นใจเป็นนักกีฬา เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมอยู่ในสังคมด้วยดี
๖. ปลูกนิสัยให้เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
๗. ให้อารมณ์นำเอาความรู้ความเข้าใจที่ได้อบรมไปปฏิบัติให้เป็นสุขนิสัยในชีวิตประจำวัน
๘. ส่งเสริมให้อารมณ์หาทรัพยากรบุคคลของสังคมมาช่วยกันช่วยเหลือและช่วยกัน

รายการสอน

สุขศึกษา

หัวข้อที่จะสอนและอบรมตลอด ๓ ปี

๑. อนามัยส่วนบุคคล
 - อนามัยเกี่ยวกับผิวหนัง เล็บ ผม เท้า ฟัน
 - อนามัยเกี่ยวกับ ตา หู จมูก คอ
 - ทรวดทรง และผลทางสุขภาพ
 - โทษของการสูบบุหรี่และเสพสุรา
๒. การออกกำลังกาย และการพักผ่อน
 - ความจำเป็นในการพักผ่อนประจำวัน
 - การนอนไม่เพียงพอ สาเหตุและโทษ
 - สันทนาการ

๓. อนามัยของครอบครัว

การตรวจร่างกายประจำปี

หลักปฏิบัติเกี่ยวกับความสะอาด และสุขภาพภายในบ้าน

การฝึกนิสัย

การแก้ไขข้อบกพร่องในค่านิยม การควบคุมป้องกันโรคติดต่อ

การให้บุคคลภายในครอบครัวรู้จักร่วมมือกับชุมชนและทางการ รักษาอนามัย และ
ป้องกันโรค

๔. อนามัยส่วนสาธารณะ

ความรับผิดชอบเกี่ยวกับนาม น้ำใช้ของสาธารณะ

อันตรายจากการแพร่ของโรค และการควบคุมป้องกัน

สุขภาพเกี่ยวกับสัตว์ และสิ่งปฏิกูล

๕. สวัสดิศึกษา

การระมัดระวังในการใช้ยา

ความปลอดภัยภายในบ้าน และอุบัติเหตุภายใน

อุบัติเหตุต่าง ๆ ภัยจากธรรมชาติ สัตว์ร้าย พายุ ฟ้าผ่า วัชพืชร้าย และการปฐมพยาบาล

ความปลอดภัยในการโดยสารยานพาหนะต่าง ๆ

ความปลอดภัยในท้องถนน หน้าที่ของคนขับรถ และคนเดินเท้า

ความปลอดภัยในแม่น้ำลำคลอง การว่ายน้ำเป็น และการช่วยคนตกน้ำ

๖. อนามัยทางจิต

ความเจริญเติบโตของบุคลิกลักษณะ

ความเปลี่ยนแปลงของอารมณ์

อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่อจิตใจ

เหตุชักจูงที่ทำให้จิตผันแปร

นอกจากนี้ โรงเรียนควรเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายพิเศษต่าง ๆ เช่น อนามัยทางเพศ

และการรวมพันธเป็นต้น

หัวข้อที่ต้องแยกสอนเป็นรายชั้นมคตต่อไป

ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๒	ม.ศ. ๓
โภชนาการ ชนิดของอาหารที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน คุณค่าและการสูญเสียคุณค่าของอาหารจำพวกโปรตีน คาร์โบไฮเดรต ไขมัน เกลือแร่ วิตามิน โรคเกิดจากการขาดอาหาร การจัดอาหาร ที่มีคุณค่า และเหมาะสมสำหรับครอบครัว อนามัยของระบบต่างๆ ในร่างกาย กล้ามเนื้อ โครงสร้างร่างกาย ไหลเวียนของโลหิต การย่อยอาหาร การหายใจ การขับถ่าย ประสาท ต่อมน้ำนม ท่อน้ำและการขับพันธุ์	โรคติดต่อ ชนิดต่างๆ ของเชื้อโรค และทางที่เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย ความต้านทานโรค และการสร้างอำนาจต้านทานให้แก่ร่างกาย พาหะของโรค ยุง แมลงวัน หมัดของหนู ฯลฯ และวิธีการกำจัด การควบคุมโรคติดต่อ การทำลายเชื้อโรค สุขอนามัยที่ควรปฏิบัติ โรคต่างๆ ที่ควรทราบ โรคบิด อหิวาตกโรค ไข้รากสาด กาฬโรค ไข้ทรพิษ วัณโรค มาลาเรีย วัณโรคปอด	ยาเสพติด โทษของการติดยาเสพติด จำพวก ยาสูบ เหล้า ฝิ่น กัญชา ยานอนหลับ ฯลฯ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสุขภาพส่วนตัวและเศรษฐกิจในครอบครัว โทษของยาเสพติดในแง่ที่เกี่ยวกับอาชญากรรม โทษของยาเสพติดที่เกี่ยวกับระบบการหายใจ การย่อยอาหาร การไหลเวียนของโลหิต และประสาท โรคพิษสุราเรื้อรัง การป้องกัน และแก้ไขการติดยาเสพติด การควบคุมยาเสพติด

พลศึกษา

หวัชชิตของสื่อนและบรมคณคค ๓ ปี

๑. การเล่นที่ใช้จังหวะหรือใช้ดนตรีประกอบ กายบริหาร การพละการ การรำวง รำพื้นเมือง ฯลฯ
๒. การทรงตัว การเดินวิ่ง วิ่ง การต่อสู้ ฯลฯ

๓. การเล่นเกมความเคลื่อนไหวคล่องตัวไว ยืดหยุ่น หีบกระโดด รวาคู่ การเล่นเกมเตะ
ขว้างคนหลบเก่ง วิ่งแข่ง กระโดดเชือก ฯลฯ

๔. กีฬา

ก. การเล่นเกมให้เกิดทักษะ ได้แก่การฝึกส่วนต่างๆ ของร่างกาย เพื่อนำไปสู่การเล่น
กีฬาใหญ่

ข. การเล่นเกมกีฬาใหญ่ ฝึกให้เล่น แบดมินตัน บิงปอง วอลเลย์บอล บาสเกตบอล
ฟุตบอลลูก วอลเลย์ วอลเลย์ วอลเลย์ ฯลฯ ตามความเหมาะสม

๕. กีฬา ฝึกเกี่ยวกับการวิ่ง การกระโดด การพุ่ง การทุ่ม และการขว้าง

ในบทเรียนบทหนึ่งให้เลือกหัวข้อหนึ่งหรือหลายข้อในรายการข้างบนนี้สอน ทงตาม
ความเหมาะสมกับนักเรียน เวลา สถานที่ อุปกรณ์ และครูผู้สอน หัวข้อหนึ่งอาจต้องสอน
ซ้ำกันหลายครั้ง ในชั้นต่างกัน เพื่อให้เกิดความเจตจำนงสามารถเล่นเกมกีฬาและรู้กีฬาเป็นอย่างดี
ตามควรแก่สภาพของนักเรียน นอกจากนั้นโรงเรียนอาจส่งเสริมให้มีชุมนุมเกี่ยวกับการกีฬาที่
นักเรียนสนใจเป็นพิเศษ

ศิลปศึกษา

เวลาเรียน สัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง ทั้ง ๒ สาย

ความมุ่งหมาย

๑. เพื่อให้เกิดความเข้าใจและนิยมชมชื่นในศิลปะประจำชาติ และศิลปะสากล
๒. เพื่อเป็นแนวทางให้มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และสามารถประกอบศิลปกรรมได้ตามความนึกคิดโดยเสรี
๓. เพื่อส่งเสริมให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลิน
๔. เพื่อสำรวจความถนัดและความสนใจของเด็กในศิลปะแขนงต่าง ๆ จะได้เป็นแนวทางที่จะส่งเสริมให้ศึกษาต่อไปในการยึดเป็นอาชีพอันเหมาะสม

รายการสอน

- ก. วิชาบังคับ เวลาเรียนสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง
การวาดเขียน
- ข. วิชาเลือก ในชั้นหนึ่งให้เลือกเรียน ๒ วิชา เวลาเรียนสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง
 ๑. การปั้น—แกะสลัก
 ๒. การแกะแบบพิมพ์
 ๓. การตกแต่งบ้าน
 ๔. ชีวรัง
 ๕. คนตรี
 ๖. ฟอนร่า

หมายเหตุ ศิลปกรรมอื่น ๆ ให้โรงเรียนขออนุมัติกรมเจ้าสังกัด ส่วนโรงเรียนมัธยมสายอาชีพ อาจใช้วิชาช่างแขนงอื่นแทนวิชาศิลปศึกษาได้

ศิลปปฏิบัติ เฉพาะสาขาสามัญ

เวลาเรียนสัปดาห์ละ ๔ หรือ ๖ ชั่วโมง

ความมุ่งหมาย

๑. ให้รู้จักคิดริเริ่ม และสร้างสรรค์
๒. ให้รู้จักเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ รู้จักวัสดุที่มีประสิทธิภาพ วัสดุต่าง ๆ วัสดุเก็บรักษา ตลอดจนทั้งวัตถุดิบเปลี่ยนใช้ให้ได้ผลทางการประหยัดเวลาและแรงงาน
๓. ให้รู้จักออกแบบและประดิษฐ์สิ่งของ ได้ตามความมุ่งหมายของการศึกษา เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม
๔. ให้รู้จักรักษาสภาพและความปลอดภัยทั้งในและนอกเวลาปฏิบัติงาน
๕. ให้รู้จักรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ทั้งส่วนตัวและหมู่คณะ
๖. ให้รู้จักนำวิชาศิลปปฏิบัติไปสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ
๗. เพื่อสำรวจความสนใจและความถนัดในศิลปปฏิบัติแขนงต่าง ๆ สำหรับเป็นแนวทางที่จะศึกษาต่อเพื่อยกเป็นอาชีพอันเหมาะสม
๘. ให้รู้จักนำวัสดุซึ่งเป็นทรัพยากรในท้องถิ่น มาประดิษฐ์เป็นสิ่งของเครื่องใช้ที่มีความงามทางศิลปะและเป็นประโยชน์

รายการสอน

- ก. ให้เลือกเรียนวิชาแขนงใดแขนงหนึ่งต่อไปนี้ ๑ แขนง สัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง ตลอด ๓ ปี
๑. เกษตรกรรมศิลป์
 ๒. อุตสาหกรรมศิลป์
 ๓. คหกรรมศิลป์
- ข. ให้เลือกเรียนแขนงต่างๆ ของอุตสาหกรรมศิลป์ ๑ แขนง หรือ ๒ แขนง แขนงละ ๒ ชั่วโมง ต่อสัปดาห์เป็นปี ๆ ไป
๑. งานไม้
 ๒. งานไม้ไผ่

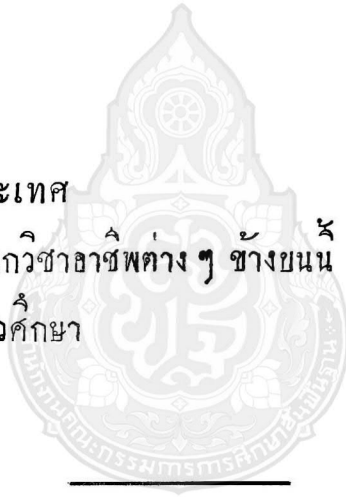
๓. เครื่องบนคนเฒ่า
๔. เครื่องเคลือบโลหะ
๕. งานโลหะ
๖. งานต่อท่อ
๗. งานปูน
๘. งานไฟฟ้า
๙. งานเครื่องบนคั
๑๐. งานคอกไม้—ใบตอง
๑๑. งานอาหาร
๑๒. งานย้อมสีลงคราม
๑๓. งานเย็บปักถักร้อย
๑๔. งานตัดเย็บเสื้อผ้า
๑๕. งานถักทอ
๑๖. งานหวาย
๑๗. เครื่องกระดาษ
๑๘. เครื่องรัก
๑๙. งานเขียนแบบ

หมายเหตุ โรงเรียนโคจรสอนวิชาแตกต่างไปจากบัญชี หรือใช้อัตราเวลาเรียนเปลี่ยนแปลงไปจากกำหนดนี้ ให้ขออนุมัติอธิบดีกรมเจ้าสังกัดเป็นราย ๆ ไป

วิชาอาชีพ

๑. แผนกช่างไม้ปลูกสร้าง
๒. แผนกช่างไม้ครุภัณฑ์
๓. แผนกช่างโลหะรูปพรรณ
๔. แผนกช่างเครื่องเคลือบดินเผา
๕. แผนกช่างเย็บหนัง
๖. แผนกช่างตัดเสื้อ
๗. แผนกช่างทอผ้า
๘. แผนกการช่างสตรี
๙. แผนกเกษตรกรรม
๑๐. แผนกภาษาต่างประเทศ

หมายเหตุ รายละเอียดของแผนกวิชาอาชีพต่าง ๆ ข้างบนนี้ ให้ดูได้ในประมวลการสอน วิชา
อาชีพ ของกรมอาชีวศึกษา

องค์การค้ำของคฺรุสกา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ตฺรสกา

นายกำจร สดฺรกุล ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๐๕